

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของพนักงานในโรงพยาบาลฯ เขตพื้นที่ อุดรธานีภาคเหนือ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2550 ได้แบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ครบถ้วน จำนวน 379 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 ของ แบบสอบถามทั้งหมด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นข้อมูลเกี่ยวกับอายุ เพศ สถานภาพ วุฒิการศึกษา รายได้ ที่พักอาศัย เวลาปฏิบัติงานในโรงพยาบาลฯ ลักษณะงานที่ทำ โรคประจำตัว กิจกรรม ส่งเสริมสุขภาพในสถานที่ทำงาน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งประกอบด้วย ด้านความ รับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมทางกาย ด้านโภชนาการ ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ด้านการ พัฒนาทางจิตวิญญาณ และด้านการจัดการความเครียด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการมีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของ พนักงานในโรงพยาบาลฯ เขตพื้นที่ อุดรธานีภาคเหนือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานในโรงพยาบาลฯ เขตพื้นที่ อุดรธานีภาคเหนือ พบร่วมว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 379 คน มีอายุ ระหว่าง 18-48 ปี (อายุเฉลี่ยเท่ากับ 28.2 ปี) มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มากที่สุด ร้อยละ 67.5 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 28.2 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.5 เพศชาย ร้อยละ 28.5 สถานภาพ เป็นโสดมากที่สุด ร้อยละ 53.6 วุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 43.0 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 31.9 มีรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 84.4 (รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 8,238 บาท) กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ที่พอเพียงใช้จ่ายในแต่ละเดือน ร้อยละ 52.0 ไม่พอใช้ ร้อยละ 41.2 ที่พักอาศัยเป็นประเภทหอพักมากที่สุด ร้อยละ 51.7 รองลงมาเป็น บ้านของ คนเอง ร้อยละ 42.5 บ้านเช่า ร้อยละ 5.0 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่กับสามีหรือภรรยามาก ที่สุด ร้อยละ 31.6 รองลงมา คือ พ่อหรือแม่ ร้อยละ 30.8 คุรุกหรือแฟน ร้อยละ 26.6 ตามลำดับ ดัง แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ เพศ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความเพียงพอของรายได้ ประเภทที่พักอาศัยและบุคคลที่พักอาศัย อยู่ร่วมด้วย

	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=379)	ร้อยละ
อายุ ($\bar{X} = 28.2$, S.D. = 4.9, Range 18 - 48)			
ต่ำกว่า 20 ปี		3	0.8
20 – 29 ปี		256	67.6
30 – 39 ปี		107	28.2
40 – 49 ปี		13	3.4
เพศ			
ชาย		108	28.5
หญิง		271	71.5
สถานภาพสมรส			
โสด		203	53.6
คู่		159	42.0
หม้าย/หย่า		10	2.6
แยกกันอยู่		7	1.8
วุฒิการศึกษา			
ประถมศึกษา		11	2.9
มัธยมศึกษา		163	43.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ/อนุปริญญา		82	21.6
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า		121	31.9
สูงกว่าปริญญาตรี		2	0.6
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ($\bar{X} = 8,238$, S.D. = 2,973.4, Range 2,70 - 30,000)			
ต่ำกว่า 5,000 บาท		17	4.5
5,000 – 10,000 บาท		320	84.4
10,001 – 15,000 บาท		30	7.9
มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป		12	3.2

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ เพศ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความเพียงพอของรายได้ ประเภทที่พักอาศัยและบุคคลที่พักอาศัยอยู่ร่วมด้วย

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=379)	ร้อยละ
ความเพียงพอของรายได้		
พอใช้	197	52.0
ไม่พอใช้	156	41.2
มีเหลือเก็บ	26	6.8
ประเภทที่พักอาศัย		
หอพัก	196	51.7
บ้านของตนเอง	161	42.5
บ้านเช่า	19	5.0
อื่นๆ.....(อาศัยบ้านญาติ)....	3	0.8
บุคคลที่พักอาศัยอยู่ร่วมด้วย (ตอบได้มากกว่า 1 ชื่อ)		
สามี/ภรรยา	120	31.6
พ่อหรือแม่	117	30.8
คู่รัก/แฟน	101	26.6
บุตร	52	13.7
ญาติ	46	12.1
เพื่อนร่วมงาน	32	8.4

กลุ่มตัวอย่าง เคยทำงานเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรมมาแล้ว เฉลี่ย 5.7 ปี โดยระยะเวลาที่ทำงานมากที่สุดคือ 2 - 5 ปี ร้อยละ 48 ลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด ร้อยละ 64.1 รองลงมาเกี่ยวกับการผลิตโลหะหรืออุปกรณ์ ร้อยละ 33.3 ระยะเวลาทำงานเฉลี่ยต่อวัน 10 ชั่วโมง และ 6 วันต่อสัปดาห์ กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในสถานที่ทำงาน พนักงานกลุ่มตัวอย่างได้เข้าร่วมกิจกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ร้อยละ 85 รองลงมาคือ การออกกำลังกาย ร้อยละ 63.3 การบริหารจิตใจหรือความเครียด ร้อยละ 43.3 อาหารปลอดภัย ร้อยละ 30.1 การป้องกันโรคติดต่อและไม่ติดต่อ ร้อยละ 23 และอื่นๆ เช่น กิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยในการขับขี่รถ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่ทำงานโรงพยาบาลที่ทำงานในอุตสาหกรรม
ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ระยะเวลาทำงานเฉลี่ยต่อวัน/สัปดาห์ และกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพฯ

ระยะเวลาการทำงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในสถานประกอบการ	จำนวน (n=379)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ทำงานแก้ไขข้อบกพร่องในอุตสาหกรรม		
($\bar{X} = 5.7$, S.D.= 4.2, Range 0 - 17)		
0 – 1 ปี	48	12.7
2 – 5 ปี	182	48.0
6 – 10 ปี	82	21.6
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	67	17.7
ระยะเวลาทำงานเฉลี่ยต่อวัน ($\bar{X} = 10.2$, S.D.= 1.46, Range 8 - 13)		
8 ชั่วโมง	93	24.5
มากกว่า 8 ชั่วโมงขึ้นไป	286	75.5
ระยะเวลาทำงานเฉลี่ยต่อสัปดาห์ ($\bar{X} = 6.1$, S.D.= 0.45, Range 5 - 7)		
5 วัน	28	7.4
6 วัน	303	79.9
7 วัน	48	12.7
ลักษณะงานที่ปฏิบัติ		
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	243	64.1
ผลิตโลหะหรืออุปกรณ์	128	33.3
ผลิตภัณฑ์จากผ้า	8	2.1
กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในสถานที่ทำงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ชื่อ)		
กิจกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	322	85.0
การออกกำลังกาย	240	63.3
การบริหารจิตใจหรือความเครียด	164	43.3
อาหารปลอดภัย	114	30.1
การป้องกันโรคติดต่อและไม่ติดต่อ	87	23.0
อื่นๆ เช่น ขับเข็นรถ...	9	2.4

โรคประจำตัวหรืออาการไม่สุขสบาย จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีจำนวน 80 คน ร้อยละ 21.1 ที่ระบุว่า มีโรคประจำตัว โดยเป็นโรคภูมิแพ้มากที่สุด ร้อยละ 45.0 รองลงมาคือ โรคกระเพาะอาหารอักเสบ ร้อยละ 18.8 โรคไมเกรน ร้อยละ 8.8 ป่วยเมื่อยกล้ามเนื้อ ร้อยละ 7.5 ไตรอยด์เป็นพิษ ร้อยละ 6.3 ป่วยศีรษะ ร้อยละ 5.0 ความดันโลหิตสูง ร้อยละ 3.8 ส่วนโรคลำไส้ ป่วยประจำเดือน ต้อกระจา ก และเครียด พบน้อยที่สุด ร้อยละ 1.2 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม โรคประจำตัวหรืออาการไม่สุขสบาย

โรคประจำตัว หรืออาการไม่สุขสบาย	จำนวน (n = 379)	ร้อยละ
ไม่มี	299	78.9
มี	80	21.1
โรคภูมิแพ้	36	45.0
โรคกระเพาะอาหารอักเสบ	15	18.8
ไมเกรน	7	8.8
ป่วยเมื่อยกล้ามเนื้อ	6	7.5
ไตรอยด์เป็นพิษ	5	6.3
ป่วยศีรษะ	4	5.0
ความดันโลหิตสูง	3	3.8
โรคลำไส้	1	1.2
ป่วยประจำเดือน	1	1.2
ต้อกระจา ก	1	1.2
เครียด	1	1.2

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

กลุ่มตัวอย่างนี้พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพโดยรวม อยู่ระดับดี โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล อยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพที่อยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านการจัดการความเครียด และด้านโภชนาการ มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33, 2.29, 2.18 และ 1.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52, 0.36, 0.51 และ 0.43 ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านกิจกรรมทางกาย มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพโดยรวม

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ พฤติกรรม
1. ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	2.29	0.36	ดี
2. ด้านกิจกรรมทางกาย	1.47	0.53	ปานกลาง
3. ด้านโภชนาการ	1.84	0.43	ดี
4. ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	2.48	0.42	ดีมาก
5. ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ	2.33	0.52	ดี
6. ด้านการจัดการความเครียด	2.18	0.51	ดี
พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพโดยรวม	2.08	0.31	ดี

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ พบว่า อยู่ในระดับดี มีคะแนนค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 เมื่อพิจารณาเต็มพหุติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่อยู่ระดับดีมาก คือ การล้างมือก่อนรับประทานอาหาร และการปฏิบัติตามกฎจราจร เช่น สวมหมวกกันน็อก หรือคาดเข็มขัดนิรภัย มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 และ 0.50 ตามลำดับ มีผู้ที่ปฏิบัติเป็นประจำสูงสุด ร้อยละ 80.7 การรับประทานอาหารบริเวณโรงอาหารหรือที่ที่บริษัทจัดไว้ การหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่หรือไม่อัญใจลักษณะมีผู้สูบ

และการตรวจสุขภาพร่างกายประจำปีตามปัจจัยเสี่ยง มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68, 2.55, 2.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60, 0.78, 0.87 พฤติกรรมที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ และการสังเกตและตรวจความผิดปกติของร่างกายด้วยตนเอง มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.80, 1.69, และ 1.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89, 0.80 และ 0.82 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติและระดับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ไม่เคย	X	S.D.	ระดับ
	เป็น	บ่อย	นานๆ	ปฏิบัติ			พฤติกรรม
	ประจำ	ครั้ง	ครั้ง	เลย			
(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)				
1. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสร้าง เสริมสุขภาพจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ โทรศัพท์ วิทยุ ฯลฯ	69	137	161	12	1.69	0.80	ปานกลาง
	(18.2)	(36.1)	(42.5)	(3.2)			
2. สังเกตและตรวจความผิดปกติของ ร่างกายด้วยตนเอง	61	128	170	20	1.60	0.82	ปานกลาง
	(16.0)	(33.8)	(44.9)	(5.3)			
3. ถังมือก่อนรับประทานอาหาร	306	63	10	-	2.78	0.47	คีมาก
	(80.7)	(16.6)	(2.7)				
4. รับประทานอาหารบริเวณโรงอาหาร หรือที่บริษัทจัดไว้ โดยไม่ รับประทานอาหารบริเวณที่ทำงาน	282	76	18	3	2.68	0.60	คีมาก
	(74.4)	(20.1)	(4.7)	(0.8)			
5. ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ รวมทั้ง กันน้ำดื่ม หรือคาดเข็มขัดนิรภัย	306	63	8	2	2.78	0.50	คีมาก
	(80.7)	(16.6)	(2.1)	(0.6)			
6. หลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่หรือไม่อยู่ใกล้ ขณะมีผู้กำลังสูบบุหรี่	257	87	20	15	2.55	0.78	คีมาก
	(67.8)	(23.0)	(5.3)	(4.0)			
7. หลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วน ผสมของแอลกอฮอล์	96	134	127	22	1.80	0.89	ปานกลาง
	(25.3)	(35.4)	(33.5)	(5.8)			
8. การตรวจสุขภาพร่างกายประจำปี ตามปัจจัยเสี่ยง เช่น อิ่กซเรซปอด	255	50	63	11	2.45	0.87	คีมาก
	(67.3)	(13.2)	(16.6)	(2.9)			
ตรวจสอบ ปั๊สสาวะ ฯลฯ							
รวม					2.29	0.36	คี

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านกิจกรรมทางกาย พนวจอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณารายพฤติกรรม พบร้า พฤติกรรมที่อยู่ในระดับดี คือ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวหรือยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกายในระหว่างการทำงาน และการปฏิบัติกิจกรรมเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายขณะอยู่ที่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 และ 2.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และ 0.93 พฤติกรรมที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การไม่ปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนให้ไปออกกำลังกาย การสนใจหรือไฟหัววิธีการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเอง การเลือกวิธีการเดิน หรือปั่นจักรยาน เมื่อจะเดินทางไปสถานที่ท่องยูไม่ไกล และการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา จนรู้สึกเหนื่อยหรือมีเหนื่อยออก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51, 1.41, 1.30 และ 1.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89, 0.88, 1.00 และ 0.86 พฤติกรรมที่อยู่ในระดับไม่ดี คือ การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬานานติดต่อกัน ครั้งละ 20-30 นาที อย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และการเตรียมหรืออบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.18 และ 0.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 และ 0.85 ดังแสดงในตารางที่ 6

**ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติและระดับพฤติกรรม
สร้างเสริมสุขภาพด้านกิจกรรมทางกาย**

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ด้านกิจกรรมทางกาย	ปฏิบัติ เป็น ประจำ	ปฏิบัติ บ่อย ครั้ง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
1. ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬานานติดต่อ กัน ครั้งละ 20-30 นาที 3 ครั้ง/สัปดาห์	49 (12.9)	45 (11.9)	212 (55.9)	73 (19.3)	1.18	0.89	ไม่ดี
2. การเตรียมหรืออบอุ่นร่างกาย ก่อนออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	23 (6.1)	54 (14.2)	170 (44.9)	132 (34.9)	0.92	0.85	ไม่ดี
3. ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา จนรู้สึกเหนื่อยหรือมีเหนื่อยออก	37 (9.8)	87 (23.0)	188 (49.6)	67 (17.7)	1.25	0.86	ปานกลาง
4. ไม่ปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนให้ไปออก กำลังกาย	55 (14.5)	128 (33.8)	150 (39.6)	46 (12.1)	1.51	0.89	ปานกลาง
5. เคลื่อนไหวหรือยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ส่วนต่างๆ...ระหว่างการทำงาน	128 (33.8)	180 (47.5)	65 (17.2)	6 (1.5)	2.13	0.75	ดี
6. ปฏิบัติกิจกรรมเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายขณะอยู่ที่บ้าน	155 (40.9)	130 (34.3)	67 (17.7)	27 (7.2)	2.09	0.93	ดี

ตารางที่ 6 (ต่อ)

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ด้านกิจกรรมทางกาย	ปัจจัยบวก	ปัจจัยบวก	ปัจจัยบวก	ไม่เคย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	เป็น	บ่อย	นานๆ	ปัจจัยบวก			
	ประจำ	ครั้ง	ครั้ง	เลย	พฤติกรรม		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
7. เลือกวิธีการเดิน หรือปั่นจักรยาน.. เมื่อเดินทางไปสถานที่ที่อยู่ไม่ไกล	50	114	115	100	1.30	1.00	ปานกลาง
	(13.2)	(30.1)	(30.3)	(26.4)			
8. การ伸展 หรือไฟฟาร์มจากการออก กำลังกายที่เหมาะสมกับตนเอง	47	116	161	55	1.41	0.88	ปานกลาง
	(12.4)	(30.6)	(42.5)	(14.5)			
รวม					1.47	0.53	ปานกลาง

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้าน โภชนาการ พบว่า อญ្តในระดับดี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.84 คะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 เมื่อพิจารณารายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมอญ្តในระดับดีมาก ก็อ การรับประทานอาหารตรวจสอบเวลาเมื่อถึงเวลาพักงาน และการรับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 และ 2.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 และ 0.78 พฤติกรรมที่อญ្តระดับดี ได้แก่ การรับประทานอาหารครบ 5 หมู่ การเลือกรับประทานหรือซื้ออาหารจากสถานที่จำหน่ายที่มีเครื่องหมายรับรอง และการรับประทานอาหารมื้อเช้าเป็นประจำทุกวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07, 2.04 และ 1.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82, 0.89 และ 1.08 พฤติกรรมที่อญ្តในระดับปานกลาง ได้แก่ การหลีกเลี่ยงรับประทานอาหารสุกๆดิบๆ การหลีกเลี่ยงรับประทานอาหารแปรรูป การหลีกเลี่ยงอาหารที่มีรสจัด การดื่มน้ำหรือน้ำเต้าหู้ อย่างน้อยวันละ 1 แก้ว การหลีกเลี่ยงรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง การหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารสำเร็จรูป และการหลีกเลี่ยงอาหารปี้งย่าง ทอด รวมค่าน หรือเนื้อไก่เกรียม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79, 1.68, 1.66, 1.54, 1.47, 1.45 และ 1.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94, 0.84, 0.90, 0.91, 0.77, 0.73 และ 0.72 ตามลำดับ คังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติและระดับพฤติกรรม
สร้างเสริมสุขภาพด้านโภชนาการ

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ด้านโภชนาการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ไม่เคย	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ปฏิบัติ เลย			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
1. รับประทานอาหารครบ 3 มื้อต่อวัน	221	94	61	3	2.41	0.78	ตีมาก
	(58.3)	(24.8)	(16.1)	(0.8)			
2. รับประทานอาหารครบ 5 หน่วย	141	124	114	-	2.07	0.82	ตี
	(37.2)	(32.7)	(30.1)				
3. ดื่มน้ำหรือน้ำเปล่า อย่างน้อยวันละ 1 แก้ว	69	108	162	40	1.54	0.91	ปานกลาง
	(18.2)	(28.5)	(42.7)	(10.6)			
4. รับประทานอาหารมื้อเช้า เป็นประจำทุกวัน	161	104	59	55	1.98	1.08	ตี
	(42.5)	(27.4)	(15.6)	(14.5)			
5. รับประทานอาหารตรงเวลาเมื่อถึงเวลาพักงาน	246	97	32	4	2.54	0.69	ตีมาก
	(64.9)	(25.6)	(8.4)	(1.1)			
6. หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารสำเร็จรูป	35	118	208	18	1.45	0.73	ปานกลาง
	(9.2)	(31.1)	(54.9)	(4.7)			
7. หลีกเลี่ยงรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง	44	112	201	22	1.47	0.77	ปานกลาง
	(11.6)	(29.6)	(53.0)	(5.8)			
8. หลีกเลี่ยงรับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ	114	96	146	23	1.79	0.94	ปานกลาง
	(30.1)	(25.3)	(38.5)	(6.1)			
9. หลีกเลี่ยงอาหารเป็นย่าง ทอด รมควัน หรือเนื้อไก่แม่กรียม	29	125	203	22	1.42	0.72	ปานกลาง
	(7.6)	(33.0)	(53.6)	(5.8)			
10. หลีกเลี่ยงอาหารที่มีรสจัด เช่น เค็มจัด เผ็ดจัด เปรี้ยวจัด	81	120	147	31	1.66	0.90	ปานกลาง
	(21.3)	(31.7)	(38.8)	(8.2)			
11. หลีกเลี่ยงรับประทานอาหารแปรรูป เช่น อาหารหมัก คง ตามแห้ง	77	118	170	14	1.68	0.84	ปานกลาง
	(20.3)	(31.1)	(44.9)	(3.7)			
12. เลือกซื้ออาหารที่มีเครื่องหมายจากสถานที่จำหน่ายที่มีเครื่องหมาย	146	118	161	14	2.04	0.89	ตี
	(38.5)	(31.1)	(26.6)	(3.8)			
รับรองของทางราชการ							
รวม					1.84	0.43	ตี

พุทธิกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล อยู่ในระดับคีมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 เมื่อพิจารณารายพุทธิกรรมพบว่า พุทธิกรรมที่อยู่ในระดับคีมาก ได้แก่ การกล่าวทักทายพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน การปรึกษากับผู้ที่สนใจสนับสนุน...หากมีเรื่องไม่สบายใจ การแสดงความห่วงใย ความห่วงดีหรือให้กำลังใจแก่ผู้อื่น การยกย่องชมเชยในความสำเร็จของผู้อื่น การยอมรับฟังการตักเตือนจากบุคคลที่ใกล้ชิด และการร่วมกิจกรรมกับบุคคลในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85, 2.62, 2.59, 2.52, 2.52 และ 2.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40, 0.68, 0.56, 0.60, 0.62 และ 0.75 พุทธิกรรมที่อยู่ในระดับดี ได้แก่ การแสดงความห่วงใย ความห่วงดีหรือให้กำลังใจแก่ผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมงาน และการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มหรือชุมชนต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 และ 1.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 และ 0.85 ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติและระดับพุทธิกรรม
สร้างเสริมสุขภาพด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

พุทธิกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	ปฏิบัติ เป็น ประจำ (ร้อยละ)	ปฏิบัติ บ่อย ครั้ง (ร้อยละ)	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย (ร้อยละ)	\bar{X}	S.D.	ระดับ พุทธิกรรม
1. กล่าวทักทาย พูดคุยกับเพื่อน ร่วมงาน	328 (86.5)	44 (11.6)	7 (1.8)	-	2.85	0.40	คีมาก
2. เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มหรือชุมชน ต่างๆ	168 (28.6)	157 (41.4)	96 (25.3)	18 (4.7)	1.94	0.85	ดี
3. แสดงความห่วงใย ความห่วงดีหรือ ให้กำลังใจแก่ผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมงาน	137 (36.2)	213 (56.2)	27 (7.1)	2 (0.5)	2.28	0.61	คี
4. ยอมรับการแสดง ความห่วงใย หรือ ไม่ริचิกาผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมงาน	238 (62.8)	129 (34.0)	11 (2.9)	1 (0.3)	2.59	0.56	คีมาก
5. ปรึกษากับผู้ที่สนใจสนับสนุน เช่น บุคคล ในครอบครัว ญาติ หรือเพื่อนสนิท	274 (72.3)	71 (18.7)	29 (7.7)	5 (1.3)	2.62	0.68	คีมาก
6. ยอมรับฟังการตักเตือน จากบุคคล ที่ใกล้ชิด	221 (58.4)	137 (36.1)	19 (5.0)	2 (0.5)	2.52	0.62	คีมาก
7. ร่วมกิจกรรมกับบุคคลในครอบครัว หรือเพื่อนร่วมงาน	242 (63.8)	81 (21.4)	55 (14.5)	1 (0.3)	2.49	0.75	คีมาก
8. ยกย่องชมเชยในความสำเร็จของ ผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมงาน	218 (57.5)	144 (38.0)	15 (4.0)	2 (0.5)	2.52	0.60	คีมาก
รวม					2.48	0.42	คีมาก

พุทธิกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ ซึ่งอยู่ในระดับดี มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 เมื่อพิจารณารายพุทธิกรรม พบว่า พุทธิกรรมที่อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ การให้อภัยแก่ผู้ที่กระทำความผิดพลาดโดยมิได้เจตนา การแสดงทางประสนการณ์ใหม่ ที่ทำให้ชีวิตมีคุณค่า การดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในคำสอนของศาสนา และรู้สึกมีความสุขที่ได้ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมของโรงงาน มีค่าเฉลี่ย 2.46, 2.42, 2.42 และ 2.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63, 0.69, 0.70 และ 0.69 พุทธิกรรมที่อยู่ในระดับดี ได้แก่ การมองส่วนดีของผู้อื่น การกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิตของตนเอง การรู้สึกมีความสุขที่ได้เสียสละเงิน สิ่งของ หรือเวลา ให้กับคนอื่น และการอุทิศตน เวลา และความสามารถเพื่อสร้างประโยชน์แก่สังคม มีค่าเฉลี่ย 2.37, 2.31, 2.25 และ 1.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62, 0.80, 0.74 และ 0.86 ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติและระดับพุทธิกรรม สร้างเสริมสุขภาพด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ

พุทธิกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ	ปฎิบัติ	ปฎิบัติ	ปฎิบัติ	ไม่เคย	\bar{X}	S.D.	ระดับ พุทธิกรรม
	เป็น	บ่อย	นานๆ	ปฎิบัติ			
	ประจำ	ครั้ง	ครั้ง	เลย			
(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)				
1. กำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต ของตนเอง	185 (48.7)	134 (35.4)	51 (13.5)	9 (2.4)	2.31	0.80	ดี
2. รู้สึกมีความสุขที่ได้เสียสละเงิน สิ่งของหรือเวลาโดยไม่หวังตอบแทน	160 (42.2)	156 (41.2)	61 (16.1)	2 (0.5)	2.25	0.74	ดี
3. รู้สึกมีความสุขที่ได้ช่วยรักษา ^{Copyright © Chiang Mai University All rights reserved} สิ่งแวดล้อมของโรงงาน	198 (52.2)	142 (37.5)	36 (9.5)	3 (0.8)	2.41	0.69	ดีมาก
4. ดำเนินชีวิต โดยยึดมั่นในคำสอนของ ศาสนา	204 (53.8)	131 (31.6)	43 (11.3)	1 (0.3)	2.42	0.70	ดีมาก
5. มองส่วนดีของผู้อื่น	202 (53.3)	149 (39.3)	28 (7.4)	-	2.37	0.62	ดี
6. ให้อภัยแก่ผู้ที่กระทำความผิดพลาด โดยมิได้เจตนา	202 (53.3)	149 (39.3)	28 (7.4)	-	2.46	0.63	ดีมาก
7. แสดงทางประสนการณ์ใหม่ ที่ทำให้ ชีวิตมีคุณค่า	202 (53.2)	136 (35.9)	40 (10.6)	1 (0.3)	2.42	0.69	ดีมาก
8. อุทิศตน เวลา และความสามารถ เพื่อสร้างประโยชน์แก่สังคม	121 (31.9)	134 (35.4)	113 (29.8)	11 (2.9)	1.96	0.86	ดี
รวม					2.33	0.52	ดี

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านการจัดการความเครียด ซึ่งอยู่ในระดับดี มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 เมื่อพิจารณารายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่อยู่ในระดับดีมาก คือ การใช้วิธีจัดการกับความเครียด มีค่าเฉลี่ย 2.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 พฤติกรรมที่อยู่ในระดับดี ได้แก่ การวางแผนชีวิตให้เกิดความสมดุล การคิดแต่สิ่งที่ดีงามและมองโลกในแง่ดี การนอนหลับสนิทประมาณ 6 - 8 ชั่วโมง การยอมรับในสิ่งที่ตนเองไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และการสร้างอารมณ์ขันให้กับตนเอง มีค่าเฉลี่ย 2.34, 2.33, 2.31, 2.22 และ 2.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74, 0.68, 0.79, 0.74 และ 0.97 พฤติกรรมที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การใช้หลักธรรมหรือวิธีปฏิบัติทางศาสนามาใช้ในการควบคุมความเครียด และการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ทางโรงพยาบาลจัดให้มีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 1.80 และ 1.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.80 และ 1.08 ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติและระดับพฤติกรรม สร้างเสริมสุขภาพด้านการจัดการความเครียด

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการจัดการความเครียด	ปฎิบัติ				\bar{X}	S.D.	ระดับ
	ปฎิบัติ เมื่อ ประจำ	ปฎิบัติ บ่อย ครั้ง	ปฎิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
1. ใช้วิธีจัดการกับความเครียด เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ ดูทีวีฯลฯ	288 (76.0)	72 (19.0)	17 (4.5)	2 (0.5)	2.70	0.57	ดีมาก
2. สร้างอารมณ์ขันให้กับตนเอง	145 (38.3)	165 (43.5)	42 (11.1)	27 (7.1)	2.13	0.87	ดี
3. ใช้หลักธรรมหรือวิธีปฏิบัติทางศาสนามาใช้ควบคุมความเครียด	124 (32.7)	80 (21.1)	150 (39.6)	25 (6.6)	1.80	0.97	ปานกลาง
4. เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ทางโรงพยาบาลจัดให้มีขึ้น	106 (28.0)	79 (20.8)	127 (33.5)	67 (17.7)	1.59	1.08	ปานกลาง
5. ยอมรับในสิ่งที่ตนเองไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้	151 (39.8)	163 (43.0)	62 (16.4)	3 (0.8)	2.22	0.74	ดี
6. สามารถนอนหลับสนิทประมาณ 6-8 ชั่วโมง	192 (50.6)	117 (30.9)	66 (17.4)	4 (1.1)	2.31	0.79	ดี
7. คิดแต่สิ่งดีงาม และมองโลกในแง่ดี	171 (45.1)	163 (43.0)	45 (11.9)	-	2.33	0.68	ดี
8. วางแผนชีวิตให้เกิดความสมดุล	182 (48.0)	150 (39.6)	40 (10.6)	7 (1.8)	2.34	0.74	ดี
รวม					2.18	0.51	ดี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

ปัญหาและอุปสรรคของการมีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ได้มาจากการสอบถามปลายเปิด นำมารวบรวมเป็นหมวดหมู่ พบว่า การ ไม่มีเวลา เป็นปัญหาอุปสรรคส่วนใหญ่ทุกด้าน นอกจากนั้น ได้แก่ ปัญหาขาดความตระหนัก ไม่สนใจ ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ความสะ谔/ไม่สะ谔 ทรัพยากรที่สถานประกอบการจัดเตรียมไว้ไม่พอเพียง ขาดสถานที่และอุปกรณ์ ขาดแรงสนับสนุนทางสังคม ค่าใช้จ่ายที่สูง ทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง รสนิยม ความชอบ/ ไม่ชอบ ไม่เชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น และสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ

ปัญหาอุปสรรคด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่า ไม่มีเวลา เป็นปัญหาอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาคือ ทัศนคติที่ไม่ถูกต้องของการสูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่กลุ่มตัวอย่าง ให้ข้อมูลว่า “เลิกไม่ได้ เพราะติดแล้ว และบางครั้งการเข้าสังคมกับเพื่อนๆ ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้” และสถานที่ไม้อธิบายต่อการหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่ เนื่องจากบริษัทจัดให้มีที่สูบบุหรี่อยู่ใกล้กับห้องน้ำ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้ระบุว่า ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการตรวจสุขภาพด้วยตนเองที่ถูกต้อง ขาดความตระหนัก ไม่สนใจ ดังคำกล่าวว่า “ไม่เคยใส่ใจมากนัก เพราะคิดว่าสุขภาพแข็งแรง” ปัญหาทรัพยากรที่สถานประกอบการจัดเตรียมไว้ไม่พอเพียง ดังคำกล่าวว่า “ที่ล้างมือไม่เพียงพอสำหรับพนักงาน (ที่โรงอาหาร)” และ “โรงอาหารคนเยอะ ไม่สามารถยืนกัน กับช้า ไม่รอร่อง ส่วนมากจะไม่ทาน จะซื้อบอกินมากกว่า” การตรวจสุขภาพร่างกายประจำปีนั้น อุปกรณ์คือค่าใช้จ่ายที่สูง เนื่องจากใช้อุปกรณ์และผู้เชี่ยวชาญ จึงไม่สามารถดำเนินการด้วยตนเอง

2. ด้านกิจกรรมทางกาย

ปัญหาอุปสรรคด้านกิจกรรมทางกาย พนักงาน ไม่มีเวลา เป็นอุปสรรคข้อแรกที่มีให้กลุ่มตัวอย่างสามารถจัดการวิธีชีวิตให้ออกกำลังกายได้นานที่สุด การขาดสถานที่ออกกำลังกาย และอุปกรณ์ ตลอดจนความไม่สะ谔ในการทำกิจกรรมทางกาย ได้แก่ “ไม่มีเวลา ส่วนมากจะนอน และไม่มีสวนสาธารณะใกล้บ้าน” และ “ไม่สะ谔 เพราะที่พักไกลที่ทำงาน และมีข้อจำกัดเวลาในการเดินทาง” ขาดความตระหนัก ไม่สนใจ เช่น “เข้ากีฬา ทำงานกีฬาเนื่องจากไม่เคยแล้ว ปัจจุบันทำงานทุกวันก็ได้ยังวันละ 12 ชั่วโมงอยู่แล้ว” ระหว่างทำงานหรืออยู่ที่พักอาศัย ดำเนินความเมื่อยก็จะทำการยืดเหยียด กล้ามเนื้อ หากไม่รู้สึกก็ไม่ทำ การขาดแรงสนับสนุนทางสังคม ดังเช่น “ไม่เคยถูกชวนให้ไปออกกำลังกาย ยกเว้นการแข่งขันกีฬาของบริษัท”

3. ด้านโภชนาการ

ปัญหาอุปสรรคด้านโภชนาการ พบว่า เวลา เป็นปัญหาส่วนใหญ่ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่าง ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมในการเดือดซื้อหรือบริโภคอาหารที่ถูกสุขลักษณะหรือตรงเวลาได้ จาก ข้อมูลพบว่า “เข้างาน 7 โมงเช้า ไม่ทันได้ทาน และ เบรกไม่ตรงเวลาและต้องเข้ากะเลขงาน ไม่ตรงเวลา ถ้าเข้างานกลางคืนมักไม่ค่อยทาน” ความสะดวกหรือไม่สะดวก “อาหารที่ทานส่วนมากจะเป็น อาหารทอด สะดวกดี” “อาหารส่วนมากจะมีอาหารจำพวกน้ำ涼ของขายในห้องตลาด” “อาหารกระป่อง และอาหารสำเร็จรูปเกิดสะดวกรวดเร็วในการรับประทานดี” รายงาน ความชอบหรือไม่ชอบ เช่น “เป็น ความต้องการของตัวเร옹 อร่อย หาซื้อง่าย” ขาดความตระหนัก ไม่สนใจ และ ไม่เชื่อมั่นการรับรอง ของสถานที่จำหน่ายอาหาร ได้แก่ “ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับตรงนี้เท่าไหร่ เพราะส่วนใหญ่ที่ซื้อก็จะ ดูว่าสะอาดหรือเปล่า และ ดูลักษณะโดยรวมของร้านค้ามากกว่า” “เครื่องหมายของทางราชการที่ ออกให้ร้านค้านั้นนับเป็นสิ่งที่ดี แต่ส่วนใหญ่ไม่ทำตามข้อกำหนด เช่น ร้านอาหารชั่วคราวตามข้าง ถนน” และ “ไม่ใช่สิ่งที่รับรองหรือให้ความมั่นใจ ได้เท่าที่ควร เพราะเห็นทุกร้านจะมี้ายรับรองคิด อยู่เก็บจะทึ่งหมด เลยไม่ค่อยซังเกตเท่าใดนัก”

4. ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ปัญหาอุปสรรคด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล พบว่า การไม่สนใจหรือให้ ความสำคัญกับมิตรภาพของคนรอบข้าง เช่น “ไม่เห็นมีความจำเป็นจะต้องกล่าวทักทายอะไร” “ไม่ ชอบคนเยอะ ชอบคนโดย ไม่ชอบสูงสิงกับใครเป็นพิเศษ แค่ผ่าน ๆ ขอให้ทำงานเข้ากันได้ก็” “ไม่ยุ่ง กับใครและใครก็ไม่ต้องมาบุ่งกับเรา” ไม่เชื่อมั่นในความหวังดีจากผู้อื่น เช่น “ไม่รู้จะปรึกษาให้มั่นได้ อะไร เพราะ ไม่มีใครช่วยได้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน แก่ไข ไปทีละนิดเดียว ก็สำเร็จไปเอง” การเข้าร่วม กิจกรรมกับครอบครัวหรือเพื่อนร่วมงาน หรือกลุ่ม ชุมชนต่างๆ กลุ่มตัวอย่าง ระบุเหตุผลของ การไม่มี เวลา ไม่สะดวก และ ต้องการประหยัดค่าใช้จ่าย เช่น “วันหยุดส่วนมากเพื่อนร่วมงานมักใช้ชีวิตอยู่กับ ครอบครัว นาน ๆ ถึงจะไปกันเพื่อน ไม่มีเงิน ไม่ค่อยได้ไปไหน เพราะต้องประหยัด”

5. ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ

ปัญหาอุปสรรคด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ พบว่า ขาดความตระหนัก ไม่สนใจ ดังเช่น “ไม่คิดถึงเป้าหมายของชีวิต ทำวันนี้ให้ดีที่สุดก็พอ” “เฉย ๆ ไม่ยินดีขึ้นร้าย รู้แค่ว่าเป็นคน ไม่ ทำลายสิ่งแวดล้อมให้แล้วร้ายลงไปกว่านี้” ไม่เชื่อมั่นในความหวังดีจากผู้อื่น ดังเช่น “คนเราบางครั้งก็ ยากจะมองออก ได้ เพราะคนก็ต้องคิด ไม่คิดจะปักกัน” ไม่มีเวลา เช่น “ไม่มีเวลาให้สังคม เพราะกำลังทำงาน และอยู่กับครอบครัว” และ ไม่มั่นใจในศักยภาพของตนเอง ดังเช่น “บางครั้งสิ่งที่เกินความสามารถ ไม่ สามารถช่วยคนอื่น ได้ เรายังก็ยังแยก”

6. ด้านการจัดการความเครียด

ปัญหาอุปสรรคของด้านการจัดการความเครียด พนว่า การไม่มีความรู้ ความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่า “เวลาเครียดชอบร้องไห้ เพราะเป็นการระบายอารมณ์ แต่อย่าให้ครึ่งหัวนั้นก็เปิดเพลงฟัง หรือไปเที่ยวสถานบันเทิง” “ไม่รู้จะสร้างอารมณ์ขันไปทำไน” “การมองโลกในแง่ดีบางครั้งก็มีผลเสียเหมือนกัน” ขาดแรงสนับสนุนทางสังคม เช่น “สถานประกอบการไม่เคยเห็นมีกิจกรรมคลายเครียด ตั้งแต่เข้ามาทำงาน” “ไม่มีโอกาสได้รับฟังเพื่อมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ” “ไม่ค่อยได้ร่วม อาศัยพึงจากคลื่นวิทยุ” เป็นต้น เวลาที่จำกัดและการเปลี่ยนกะทำงาน เป็นอุปสรรค รบกวนการทำงานปกติของร่างกาย ทำให้วิตกกังวลนอนหลับพักผ่อนให้สนิทนี้เกิดขึ้นได้ยาก สิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย ดังคำกล่าวที่ว่า “หลังเลิกงานมีเวลาňอย ถ้ามีธุระกันนอนดึก บางครั้งก็หลับไม่สนิท” “บางครั้งอาการลิ้งรอบข้างไม่เอื้ออำนวยต่อการพักผ่อน” ขาดความตระหนัก ไม่สนใจ ดังคำกล่าวที่ว่า “ไม่มองโลกในแง่ดีเกินไป แต่ยอมรับว่าถ้ามีอะไรเกิดก็เกิด แต่ที่สำคัญไม่คิดร้ายกับคนอื่น” “ไม่มีอะไรดีเสมอไป ทุกอย่างต้องดีไม่ดีปะบันกัน ความเป็นจริงไม่เหมือนกับที่เราคิด บางครั้งก็มองว่าโลกนี้ไม่ยุติธรรม”